

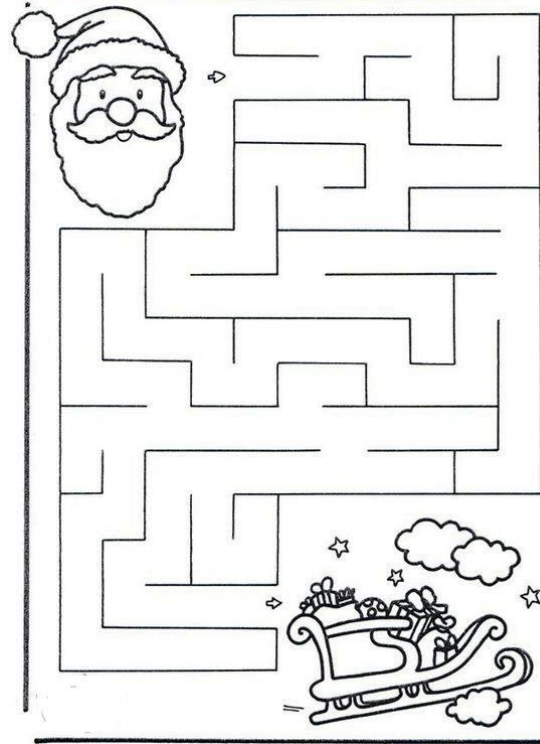
Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο έκανε την πρώτη του εμφάνιση στον ελλαδικό χώρο το 1833. Το έφεραν ο Όθωνας και η Βαυαρική δυναστεία ως Γερμανικό έθιμο και το πρώτο έλατο στολίστηκε στα ανάκτορα του Ναυπλίου, όπου οι κάτοικοι έκαναν ουρές για να το θαυμάσουν. Ωστόσο, το Χριστουγεννιάτικο δέντρο άρχισε να καθιερώνεται σε όλα τα ελληνικά σπίτια από το 1950 και μετά. Ο στολισμός του δένδρου είναι καθαρά συμβολικός. Συμβολίζει την ευτυχία των ανθρώπων και της φύσεως με τη Γέννηση του Θεανθρώπου. Σύμφωνα με ερευνητές του αντικειμένου, το πρώτο στολισμένο δένδρο

εμφανίστηκε στη Γερμανία το 1539 και τα πρώτα στολίδια ήταν συσκευασμένα φαγητά ή είδη ρουχισμού ή άλλα χρήσιμα είδη, που στο πέρασμα των χρόνων και με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου εξελίχθηκαν μόνο σε διακοσμητικά αντικείμενα.

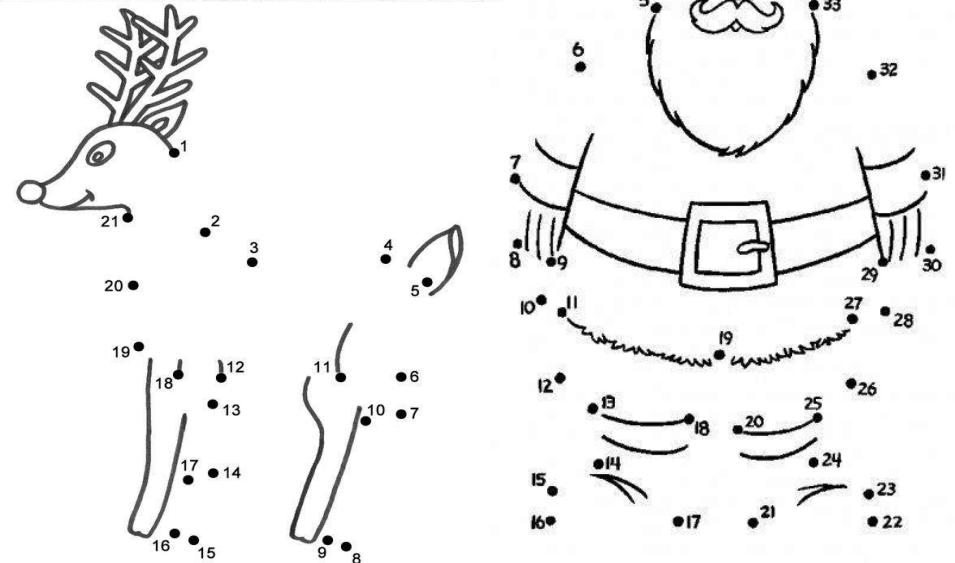
Έλατο:
Ο στολισμός
του δένδρου

Βοήθησε τον Άγιο Βασίλη να βρει το έλκυθρό του!

Ένωσε τις τελίτσες:

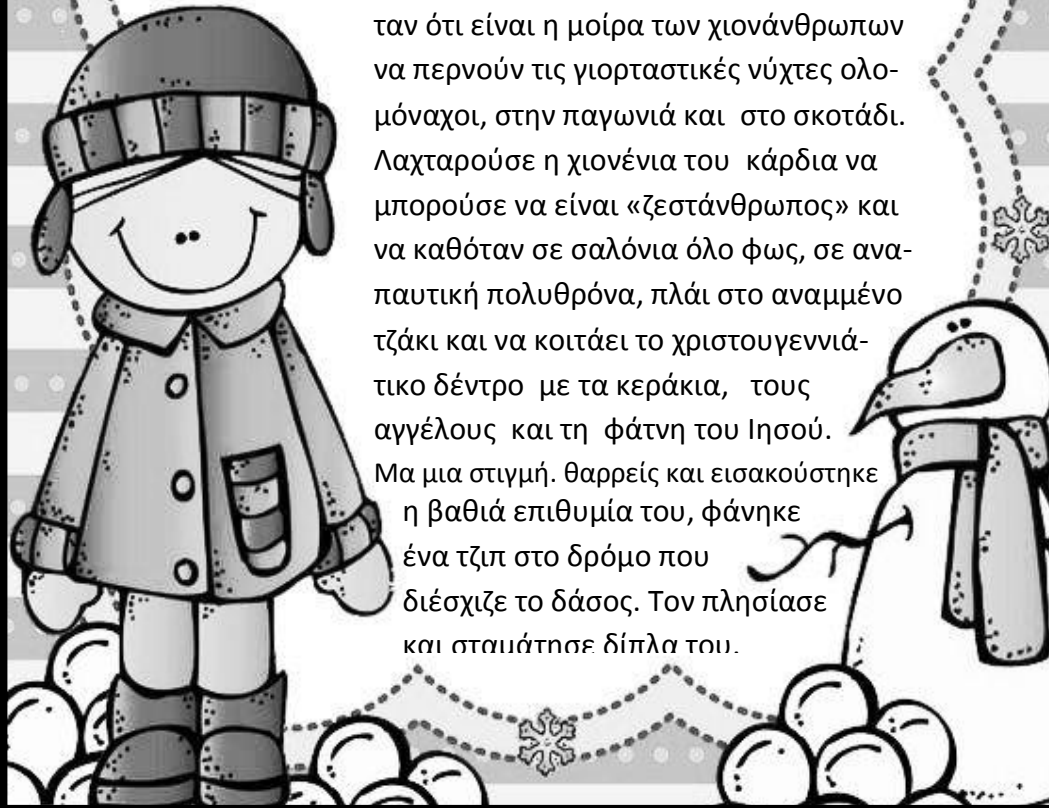
Ο ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΖΕΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΤΙΚΑ

Μια φορά κι έναν καιρό, βράδυ χριστουγεννιάτικο και χιονισμένο, βρέθηκε μόνος με στο δάσος ένας ολόλευκος χιονάνθρωπος. Τον είχαν φτιάξει απ' το μεσημέρι δυο παιδιά περαστικά από εκεί. Έπαιξαν αρκετά μαζί του κι ύστερα τον άφησαν σε μian άκρη του δρόμου παρέα με τον άνεμο, το χιόνι και τα ξεπαγιασμένα σπουργιτάκια.

Στημένος, σιωπηλός και ακίνητος. Σκεφτόταν ότι είναι η μοίρα των χιονάνθρωπων να περνούν τις γιορταστικές νύχτες ολόμoναχοι, στην παγωνιά και στο σκοτάδι. Λαχταρούσε η χιονένια του καρδιά να μπορούσε να είναι «ζεστάνθρωπος» και να καθόταν σε σαλόνια όλο φως, σε αναπαυτική πολυθρόνα, πλάι στο αναμμένο τζάκι και να κοιτάει το χριστουγεννιάτικο δέντρο με τα κεράκια, τους αγγέλους και τη φάτνη του Ιησού.

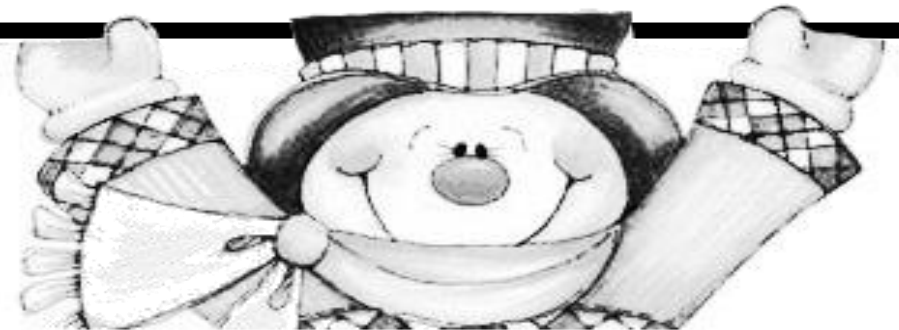
Μα μια στιγμή. Θαρρείς και εισακούστηκε η βαθιά επιθυμία του, φάνηκε ένα τζιπ στο δρόμο που διέσχιζε το δάσος. Τον πλησίασε και σταμάτησε δίπλα του.

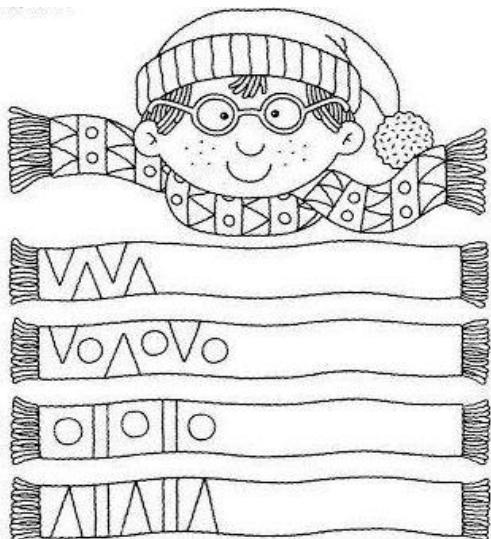
- Τι ωραίος χιονάνθρωπος! είπε το ένα παιδί.
- Σαν να 'ναι από ασήμι, λάμπει στο φως την προβολέων! είπε το άλλο.
- Τον αγαπώ πολύ! είπε το τρίτο.
- Να τον πάρουμε στο σπίτι μου! Παρακάλεσε ο πιο μικρός.
- «Φαίνεται πως ο Χριστούλης που γεννιέται σήμερα. θέλησε να πραγματοποιήσει το όνειρο μου». σκέφτηκε ο χιονάνθρωπος κι ένα μικρό χαμόγελο ελπίδας χαράχτηκε στα παγωμένα χείλη του.
- Δε γίνεται, καλό μου παιδί, ο χιονάνθρωπος πρέπει να μείνει εδώ! είπε ο πατέρας.
- Εγώ δε θέλω άλλο δώρο για τα Χριστούγεννα, παρά μονό αυτό τον αληθινό και γλυκούλη χιονάνθρωπο...! Τον θέλω! Τον θέλω! Τον θέλω!! επέμενε ο μικρός.

Ποιος πατέρας μπορεί ν' αντισταθεί για πολύ σε μια τόσο τρυφερή επιθυμία; Τελικά ο χιονάνθρωπος, πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας, ένωσε και τα τέσσερα παιδιά να τον αγκαλιάζουν, φορώντας γάντια και ο πατέρας μ' ένα πλατύ χιονόφτυαρο να προσπαθεί να τον ξεκολλήσει από τα παγωμένο έδαφος. Τον σήκωσαν και τον τοποθέτησαν προσεκτικό στο πορτομπαγκάζ, αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή στο κρύο. Πριν ξεκινήσουν με το τζιπ, δύο λεπτά χεράκια τον αγκάλιασαν και του ψιθύρισαν στο αυτί:

«Σ' αγαπώ πολύ, Χριστουγεννιάτικε Χιονάνθρωπε!» Τότε αισθάνθηκε μια τέτοια ζεστασιά, που άρχισε να λιώνει από ευτυχία. .... Το παραμύθι μας δεν τελειώνει εδώ! Αν θες να μάθεις τη συνέχεια... ψάξε στο διαδίκτυο!

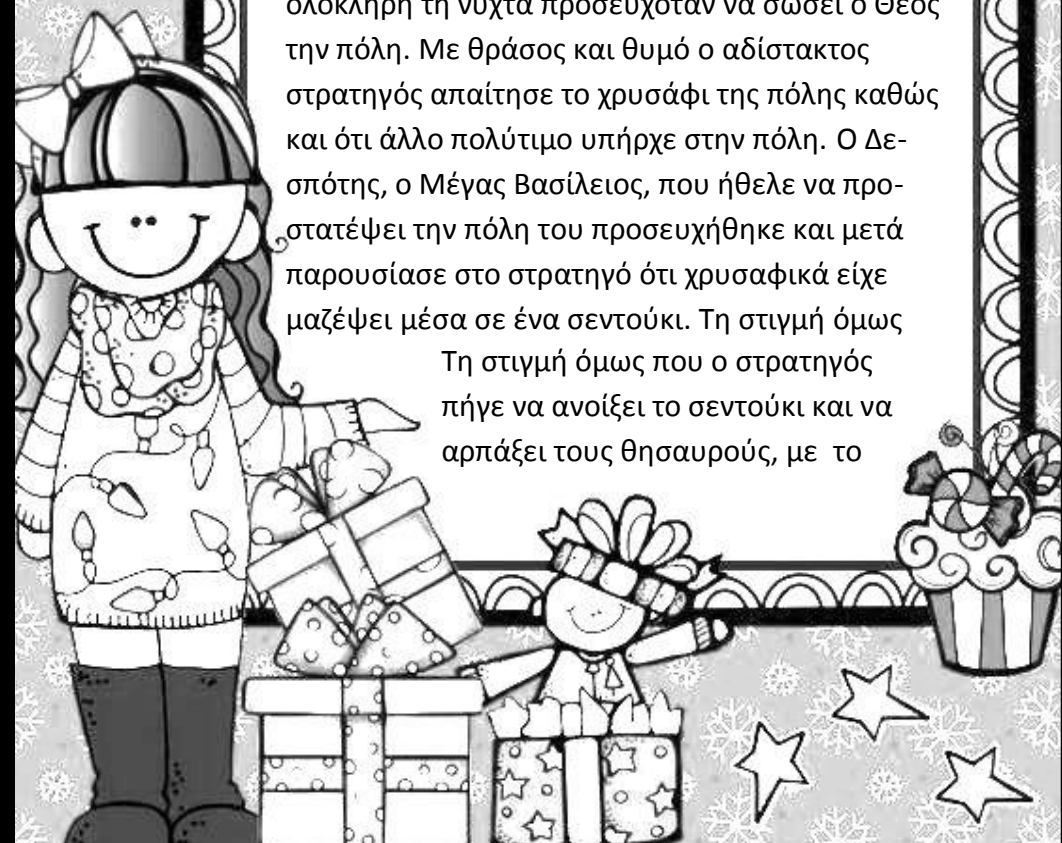
Ενώνω τις τελίτσες
και συνεχίζω το μοτίβο.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Η ιστορία της Βασιλόπιτας είναι μια ιστορία που συνέβηκε περίπου πριν 1500 χρόνια στην πόλη Καισαρεία της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία. Ο Μέγας Βασίλειος ήταν δεσπότης της Καισαρείας. Κάποια μέρα όμως, ένας αχόρταγος στρατηγός - τύραννος της περιοχής, ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης της Καισαρείας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη για να την κατακτήσει και να την λεηλατήσει. Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη. Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος στρατηγός απαίτησε το χρυσάφι της πόλης καθώς και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε στην πόλη. Ο Δεσπότης, ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο στρατηγό ότι χρυσαφικά είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως

Τη στιγμή όμως που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, με το

Χριστουγεννιάτικα μπισκότα

Για περίπου 40 μπισκότα:

300 γρ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις

150 γρ. Flora με βούτυρο (λιωμένο)

2 αυγά

75 γρ. ζάχαρη άχνη

1 κουτ. γλυκού μπέικιν πάουντερ

1 βανίλια

Για τη διακόσμηση:

1½ φλιτζ. τσαγιού ζάχαρη άχνη

χυμό 1 λεμονιού

Ρίχνουμε τα υλικά μας (εκτός από τα αυγά) στον κάδο του μίξερ. Ανακατεύουμε με τους γάντζους και όταν το μίγμα γίνει σαν ψίχουλα, ρίχνουμε ένα-ένα τα αυγά. Ζυμώνουμε με τα χέρια με γρήγορες κινήσεις. Πλάθουμε τη ζύμη σε μπάλα και την τυλίγουμε με μεμβράνη.

Την αφήνουμε στο ψυγείο ½ ώρα περίπου.

Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 180°C και στρώνουμε ένα κομμάτι λαδόκολλα στον πάγκο μας. Πάνω εκεί, ανοίγουμε λίγο-λίγο τη ζύμη σε λεπτό φύλλο. Κόβουμε τα μπισκότα με κουπ πάτ σε σχήμα αστεριού ή σε διάφορα άλλα σχήματα. Τα ψήνουμε στον προθερμασμένο φούρνο για 20 λεπτά, μέχρι να πάρουν ένα απαλό, χρυσοκάστανο χρώμα. Τα αφήνουμε να κρυσώσουν.

Στο μεταξύ, ετοιμάζουμε το γλάσο: ρίχνουμε το χυμό λεμονιού σε βαθύ μπολ και προσθέτουμε την άχνη. Ανακατεύουμε μέχρι να πετύχουμε ένα λείο αλλά παχύρευστο μίγμα.

Βουτάμε ένα-ένα τα μπισκότα στο γλάσο και τα αφήνουμε να στεγνώσουν σε σχάρα.

Οι 3 Μάγοι – Μελχιώρ, Βαλτασάρ και Γασπάρ

Μάγοι ονομάζονταν σοφοί οι οποίοι ασχολούνταν με τις φυσικές επιστήμες, την αστρονομία (αστρολογία ονομαζόταν τότε), την ιατρική, αλλά και με θρησκευτικά ζητήματα και κατείχαν θέση βασιλικών συμβούλων, ακολουθώντας ακόμη και το στρατό στις

εκστρατείες. Σύμφωνα με τη βιβλική διήγηση οι σοφοί αυτοί έφτασαν στην Ιερουσαλήμ αναζητώντας τον νεογέννητο βασιλιά των Ιουδαίων για να τον προσκυνήσουν, ακολουθώντας από τα μέρη της ανατολής το αστέρι του. Όταν το έμαθε ο Ηρώδης ταραχτήκε, κάλεσε τους μάγους να μάθει περισσότερα, και τους είπε να πάνε στη Βηθλεέμ να ψάξουν για το παιδί και όταν το βρουν να τον ειδοποιήσουν ώστε δήθεν, να πάει και ο ίδιος να το προσκυνήσει. Οι μάγοι έφυγαν από τον Ηρώδη και το άστρο τους οδήγησε στο σημείο όπου βρισκόταν το παιδί. Εκεί, το προσκύνησαν, και του προσέφεραν ως δώρα χρυσό, λιβάνι και αρωματική σμύρνα (δώρα τα οποία οι πατέρες της Εκκλησίας είδαν να συμβολίζουν αντίστοιχα τον Βασιλιά και τον Θεό και να προλέγουν το θάνατο και την ταφή του Κυρίου.

Ο Μελχιώρ έφερε τον χρυσό, που συμβόλιζε ότι το βρέφος θα γινόταν βασιλιάς.

Ο Γκασπάρ έφερε το λιβάνι, σύμβολο της θείας καταγωγής.

Ο Βαλτάσαρ έφερε τη σμύρνα, η οποία συμβόλιζε τον πρόωπο θάνατο του Ιησού.

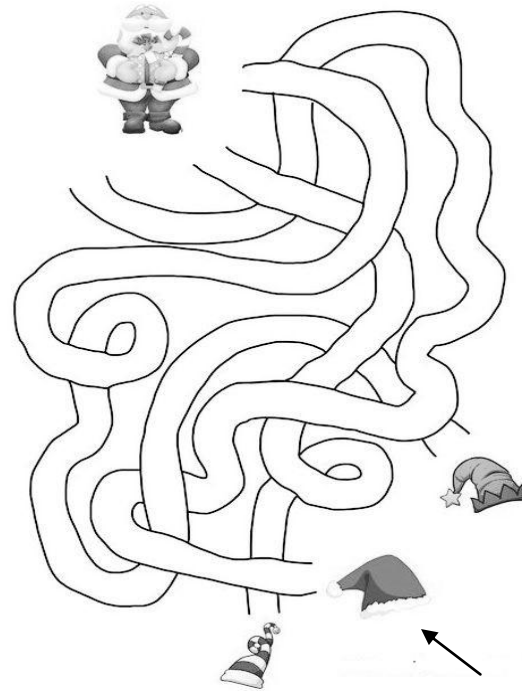

που ακούμπησε τα χέρια του πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στον σκληρό στρατηγό και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και στρατιώτες του οι άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισαρείας. Τότε ο Μέγας Βασίλειος βρέθηκε σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζυμώσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσαφικά. Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισαρείας. Στην αρχή όλοι παραξελεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα τα χρυσαφικά της. Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι, η βασιλόπιτα που έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου!

Ζωγραφίζω:

**Βρίσκω το δρόμο
για το σωστό σκουφι...**

Βρίσκω τις διαφορές

